

Ефективність розроблених навчальних завдань з мови іврит для 1 класу

Н. В. Бакуліна

Навчання мови іврит у 1 класі передбачає розвиток усного мовлення і формування умовно-мовленневих умінь здійснювати такі види мовленневої діяльності, як аудіювання і говоріння, а також формування і розвиток в учнів знань з мови та мовних умінь. Саме тому, досліджуючи

проблему конструювання підручників з мови іврит для 1 класу, одним із важливих компонентів дослідження стала розробка мовленнєвих і мовних навчальних завдань. Окрім цього, до розробки проблеми спонукали й результати констатувального експерименту. Вони показали, що у наявних підручниках з мови іврит для 1 класу лише 47,5% завдань спрямовано на навчання говорінню та 22,5% — на навчання аудіюванню. Спостереження за навчальною діяльністю учнів за чинними підручниками засвідчили: більшість дітей не можуть самостійно виконувати навчальні завдання; учні не розуміють мови завдань; у підручниках недостатньо завдань для організації парної і групової роботи; у змісті навчального матеріалу підручників відсутні доступні автентичні завдання тощо. В результаті анкетування першокласників було виявлено обмежену кількість та невисокий рівень сформованих мовленнєвих умінь.

Нами було розроблено мовленнєві завдання, спрямовані на розвиток аудіативних умінь і умінь побудови діалогічного й монологічного мовлення, зокрема, розрізнення на слух різних одиниць усіх мовних рівнів, цілісне й смислове сприйняття та розуміння почутого (від слова до тексту); формування умінь уважно слухати та реагувати на репліки співрозмовника, використання формул ввічливості, побудова й розігрування діалогів за зразком, за ролями, за допоміжними матеріалами, запитувати й відповідати на запитання; розрізнення різних типів висловлювання, переказ за зразком і побудова власного монологічного висловлювання за певною темою, ситуацією, малюнком тощо. Також було запропоновано мовні завдання, спрямовані на формування знань про мову та мовні вміння, а саме — правильно вимовляти звуки, склади, слова, читати звукову схему, ділити слово на склади, виділяти їх кількість і місце наголосу; співвідносити слово і зображення предмета, дії, ознаки, запитувати про значення слова, будувати словосполучення, речення за зразком, за малюнком тощо; читати схему речення, будувати речення з поданих слів, вимовляти речення з певною інтонацією, розрізнити закінчене та незакінчене речення, визначати кількість речень у тексті, добирати заголовок до тексту. Результати формувального експерименту показали значне підвищення рівня сформованості та кола умовно-мовленнєвих умінь з аудіювання і говоріння й елементарних мовних умінь. Також розроблені завдання сприяли організації парної і групової роботи на уроці, а включення автентичних завдань сприяло зануренню в єврейську мову і культуру. Констатувальний зріз показав, що труднощі аудіювання виникали у 68% учнів, а говоріння — у 79%. Після запровадження у шкільну практику запропонованих завдань, ці показники склали відповідно 37,5% та 31%, що засвідчує ефективність розроблених навчальних завдань.